

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. N.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 8. 2015, č. j. JMK 111919/2015, sp. zn. S-JMK 42247/2015/ODOS/Bo,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 8. 10. 2015 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 12. 10. 2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2015, č. j. JMK 111919/2015, sp. zn. S-JMK 42247/2015/ODOS/Bo (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče, odbor dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 11. 2014, č. j. MUH/45497/14/306

(dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky, reg. zn., dne 30. 5. 2014 ve 22:50 hod. na místní komunikaci ul. v obci užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (nízká světelná propustnost zasklení levých předních dveří). Za tento přestupek byla žalobci uložena sankce podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1.500 Kč. Žalobce byl dále povinen nahradit náklady přestupkového řízení v částce 1.000 Kč.

II. Shrnutí žalobních bodů

V žalobě žalobce namítl, že výrok napadeného rozhodnutí je nesrozumitelný, neboť žalovaný odvolání žalobce nezamítl jako opožděné, ačkoliv argumentoval toliko jeho opožděností. Jedná se tak o meritorní výrok rozhodnutí, který se však neslučuje s odůvodněním, ve kterém je konstatována opožděnost podaného odvolání. Jedná se tak o rozpor mezi výrokovou částí rozhodnutí a samotným odůvodněním rozhodnutí.

Dle žalobce bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno pouze žalobci, nikoliv však jeho zmocněnci P. K., který ve svém prvním podání, tj. při podání odporu proti příkazu, žádal správní orgán prvního stupně o doručování na e-mailovou adresu ... Na tuto adresu se však správní orgán prvního stupně ani nepokusil zmocněnci žalobce rozhodnutí doručit. Doručení fikcí při pokusu o doručení prostřednictvím pošty tak na sebe nemohlo vázat právní účinky. Žalobce má za to, že se o prvostupňovém rozhodnutí dozvěděl až dne 23. 3. 2015, kdy mu byla doručena upomínka k úhradě pokuty. Dle § 84 odst. 1 správního řádu bylo odvolání podané žalobcem včasné.

Na závěr namítl, že žalovaný také pominul, že žalobce sám se odvolal prostřednictvím dopisu zaslaného správnímu orgánu prvního stupně dne 15. 12. 2014. V případě, že je účastník řízení zastoupen, nelze mu upírat právo v řízení činit úkony, např. podat odvolání osobně.

S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Právní stanovisko žalovaného

K námitce, že je rozhodnutí nesrozumitelné, neboť žalovaný ve výroku rozhodnutí neuvedl důvod zamítnutí odvolání, žalovaný uvedl, že jej považuje za naprosto správný, který nikterak není v rozporu s odůvodněním napadeného rozhodnutí. V souladu s ust. § 90 odst. 5

správního řádu odvolání zamítl a odkazem na ust. § 92 odst. 1 správního řádu důvod zamítnutí upřesnil. Výrok napadeného rozhodnutí je tedy jednoznačný a srozumitelný.

Co se týče námitky, že žalobce podal odvolání dne 15. 12. 2014, žalovaný upřesňuje, že se jednalo o písemnost, která byla dle svého obsahu vyhodnocena jako odvolání, nesplňovala však příslušné náležitosti, když nebyla žalobcem podepsána. Proto byl tento správním orgánem přípisem ze dne 18. 12. 2014 vyzván k odstranění nedostatků podání. Dle doručky si písemnost žalobce osobně převzal dne 23. 12. 2014, avšak dále již na ni nereagoval a odvolání o svůj vlastnoruční podpis nedoplnil. Ve výzvě byl zároveň poučen o tom, že pokud nebude podpis doplněn, bude na podání nahlíženo tak, jako by nebylo učiněno a prvostupňové rozhodnutí nabude právní moci, k čemuž následně dne 30. 12. 2014 došlo.

K doručování prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvedl, že zmocněnec žalobce požádal v podání odporu ze dne 24. 7. 2014 správní orgán o doručování písemností na e-mailovou adresu ... Správní orgán prvního stupně tak dne 4. 11. 2014 zaslal předvolání k ústnímu jednání jak samotnému žalobci, který si jej převzal dne 11. 11. 2014, tak i jeho zmocněnci panu P. K. na požadovanou e-mailovou adresu ..., kdy dle počítačového systému bylo odesílateli sděleno, že zadaná e-mailová adresa je neplatná. Zmocněnec žalobce byl proto vyrozuměn o konání ústního jednání i písemně na adresu jeho trvalého bydliště, zásilku si však v úložní době nevyzvedl. Současně byl písemně vyzván k odstranění nedostatku, a to sdělení adresy, na kterou lze zásilky adresátovi doručit. Tato výzva byla zmocněnci žalobce zaslána jak na jeho e-mailovou adresu ..., kterou používá pro běžnou komunikaci, tak i na adresu trvalého bydliště (zásilku si nevyzvedl). V předmětné výzvě byl vyrozuměn o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nesdělí doručovací adresu, na kterou lze písemnosti fakticky doručovat, bude mu následně veškerá korespondence zasílána písemnou formou na adresu jeho trvalého bydliště. Na výzvu zmocněnec žalobce nereagoval, tudíž mu bylo prvostupňové rozhodnutí zasláno na adresu trvalého bydliště. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 2. 12. 2014. V souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno zmocněnci žalobce dne 12. 12. 2014. Současně bylo rozhodnutí zasláno i samotnému žalobci, jenž si jej dne 9. 12. 2014 převzal.

Žalovaný tak uzavírá, že odvolání podané dne 23. 3. 2015 zmocněncem žalobce je opožděné, neboť lhůta k podání odvolání uplynula dnem 29. 12. 2014, proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

V. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku sepsané na místě Policií ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, dálniční oddělení Podivín, ze dne 30. 5. 2014, č. j. KRPB-136796-1/PŘ-2014-060043-KOK, oznámení přestupku ze dne 31. 5. 2014, protokol o měření propustnosti autoskel s fotodokumentací ze dne 30. 5. 2014, kalibrační list pro měřič propustnosti oken (Windows Tint Meter) č. 41459 a výpis z evidenční karty žalobce ze dne 21. 7. 2014 prokazující 7 záznamů v přestupcích.

Dále ze spisu vyplývá, že řízení o přestupku bylo zahájeno dne 24. 7. 2014, a to doručením písemnosti obsahující příkaz o uložení pokuty ze dne 22. 7. 2014, č. j. MUH/28099/14/306, sp. zn. dop/2940/14/306. Dne 6. 8. 2014 prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb obdržel správní orgán I. stupně podání žalobce ze dne 24. 7. 2014 o udělení plné moci P. K., nar., trvale bytem, k zastupování ve správním řízení (k poštovní přepravě podáno dne 5. 8. 2014). Dne 7. 8. 2014 bylo doručeno z elektronické adresy ... podání, jež nebylo podepsané uznávaným elektronickým podpisem, obsahující sdělení, že zmocněnec žalobce podává odpor ze dne 24. 7. 2014, a písemnost udělení plné moci zmocněnci žalobce ze dne 24. 7. 2014 bez podpisu zmocnitele. Dne 8. 8. 2014 byl prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb podán odpor ze dne 24. 7. 2014 (k přepravě podáno dne 7. 8. 2014). V podání odporu proti příkazu o uložení pokuty ze dne 22. 7. 2014 zmocněnec žalobce mj. požádal o doručování písemností na elektronickou adresu

Žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 26. 11. 2014 v 09:00 hod (doručenka ze dne 11. 11. 2014). Vyrozumění o konání ústního jednání bylo zasláno dne 4. 11. 2014 i zmocněnci žalobce na požadovanou elektronickou adresu, avšak bezvýsledně, neboť zprávu nebylo možné odeslat. Ve správním spise je založen print screen dialogového okna, v němž je uvedeno: „*Zprávu nelze odeslat. Někteří příjemci nemají e-mailovou adresu. Ověřte platnost e-mailových adres všech příjemců v Kontaktech.*“ Proto bylo přistoupeno k doručování tohoto vyrozumění prostřednictvím poštovních služeb na adresu zmocněnce evidovanou v informačním systému evidence obyvatel (.....) a adresu trvalého pobytu (.....). Zásilky byly připraveny k vyzvednutí dne 5. 11. 2014, ve lhůtě 10 dnů však nebyly vyzvednuty.

Dále byla zmocněnci žalobce zaslána výzva k odstranění nedostatku v učiněném podání označeném „podání odporu“ ze dne 5. 11. 2014, a výzva ke sdělení jiné doručovací adresy nejpozději do 5 dnů ode dne doručení výzvy, neboť písemnost na uvedenou elektronickou adresu nebylo možno doručit pro nedoručitelnost. Uvedená výzva byla doručena na elektronickou adresu ... a na doručovací adresu zmocněnce žalobce, Tato zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 7. 11. 2014, ve lhůtě 10 dní však nebyla zmocněncem žalobce vyzvednuta.

Rozhodnutí o přestupku bylo vydáno dne 26. 11. 2014, č. j. MUH/45497/14/306, sp. zn. dop/2940/14/306 (vypraveno dne 1. 12. 2014), doručeno bylo do vlastních rukou žalobci dne 9. 12. 2014 a zmocněnci žalobce na jeho doručovací adresu, Písemnost byla uložena dne 2. 12. 2014, ve lhůtě 10ti dní však nebyla zmocněncem vyzvednuta.

Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce dne 15. 12. 2014 odvolání. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění nedostatků podání, neboť neobsahovalo podpis osoby, která podání činí, v jakém rozsahu osoba napadá rozhodnutí, a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Usnesením o určení lhůty byla žalobci stanovena lhůta 5 dnů od doručení usnesení. Tyto vady žalobce ve lhůtě neodstranil i přesto, že byl poučen, že v případě absence podpisu osoby, která podání učinila, nebude splněna podmínka ust. § 37 odst. 2 správního řádu, a na podání bude nahlíženo jako na podání, které nebylo učiněno a rozhodnutí o přestupku posléze nabude právní moci. Tato výzva včetně usnesení byla žalobci doručena dne 23. 12. 2014 doručením do vlastních rukou žalobce, kdy usnesení nabylo právní moci dne 8. 1. 2015.

Dne 11. 2. 2015 vydal správní orgán prvního stupně upomínku k zaplacení pokuty ve výši 1.500 Kč a nákladů řízení ve výši 1.000 Kč, neboť rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci již dne 30. 12. 2014 a žalobce dosud svoji povinnost nesplnil. Dne 23. 3. 2015 zaslal zmocněnec žalobce odvolání z právní opatrnosti do neoznámeného rozhodnutí, učiněné v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem.

Dne 3. 4. 2015 byl předán spis spolu se stanoviskem k podanému odvolání žalovanému. O odvolání žalovaný rozhodl dne 28. 8. 2015, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu. Opožděnost podaného odvolání byla zdůvodněna zjištěním, že písemnost, tj. rozhodnutí správního orgánu bylo doručováno zmocněnci žalobce na adresu, jelikož si ji nevyzvedl, byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 2. 12. 2014, o čemž byl jmenovaný poučen. V souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu se písemnost považuje za doručenou desátým dnem ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, tzv. fikce doručení tj. dnem 12. 12. 2014. Patnáctidenní odvolací lhůta, začala běžet ode dne 13. 12. 2015, uplynula dne 29. 12. 2015 (pondělí). Odvolání bylo podáno k elektronické přepravě dne 23. 3. 2015, správní orgán prvního stupně jej obdržel dne 24. 3. 2015. Odvolání tak bylo podáno opožděně.

VI. Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Soud úvodem poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Krajský soud se nejprve zabýval vznesenou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, k níž je soud povinen přihlížet i z moci

úřední a která má podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. za následek zrušení napadeného rozhodnutí. Otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (zejména pak rozhodnutí ve správním soudnictví) je věnována rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost kupříkladu tehdy, jestliže z něj jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí. Dále pak lze v tomto smyslu za nepřezkoumatelné považovat rozhodnutí, jehož odůvodnění je vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním, či pokud z výroku nelze zjistit, jak vlastně soud rozhodl. Mimo to se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (srov. např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, či ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Soudní judikatura pak věnuje nemalou pozornost též otázce nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, či ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, všechny dostupné na), přičemž v tomto ohledu je za nepřezkoumatelné považováno především takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil, či kupříkladu rozhodnutí, které se opomíjí vypořádat s argumentací účastníka řízení. Přitom je nutno zdůraznit, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je zásadně založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění rozhodnutí.

Jakkoliv se shora zmiňovaná judikatura týká zejména nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudních, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18, dovodil, že v zásadě tytéž podmínky platí i pro posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů.

Žalobce namítá, že výrok rozhodnutí je nesrozumitelný, neboť je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí. Dle žalobce žalovaný ve výrokové části rozhodnutí výrok zamítl, v odůvodnění však již argumentuje opožděností podaného odvolání.

Výrok napadeného rozhodnutí zní: „Dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče, oboru dopravy, Dukelské nám. 2/2, 693 17 Hustopeče, ze dne 26. 11. 2014, č. j: MUH/45497/14/306, zamítá.“

Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Citované ustanovení stanoví, že odvolací správní orgán opožděné odvolání zamítne. Ve výroku napadeného rozhodnutí je jasné stanoveno, že se odvolání zamítá dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu. Zákon nestanoví podmínku, aby ve výrokové části rozhodnutí byl konkrétní důvod zamítnutí odvolání uveden. Bližší výklad je obsažen v přesvědčivém odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož jasné vyplývá specifikace, z jakého konkrétního důvodu tak bylo učiněno. Rozpor výrokové části s odůvodněním rozhodnutí proto shledán nebyl.

Žalobce dále nesouhlasí se závěry žalovaného, dle nichž odvolání žalobce ze dne 23. 3. 2015 bylo zamítnuto jako opožděné. Podle jeho názoru mělo být správní rozhodnutí doručováno na elektronickou adresu zvolenou zmocněncem žalobce – ...

Podle § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Správní řád dále v § 19 odst. 8 stanoví, že v případě doručování na elektronickou adresu je písemnost doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. V takovém případě správní orgán postupuje podle § 20 správního řádu. Jestliže si adresát následně uložené písemnosti ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se podle § 24 odst. 1 považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Z citovaných ustanovení správního řádu vyplývá, že sdělí-li účastník řízení správnímu orgánu adresu pro doručování (tzv. doručovací adresu), pak je správní orgán povinen doručovat písemnosti na tuto adresu, nikoliv na adresu trvalého pobytu účastníka řízení. Zákon tedy v daném případě nejenže umožňuje doručování zásilek na adresu sdělenou účastníkem řízení, ale v ust. § 20 odst. 1 správního řádu tuto adresu uvádí jako první v pořadí. Pokud je tedy účastníkem řízení správnímu orgánu sdělena adresa pro doručování, a dojde ke splnění ostatních zákonem stanovených podmínek, je dle názoru soudu povinností správního orgánu doručovat písemnosti primárně na tuto adresu.

Jak vyplývá ze správního spisu, v podaném odporu ze dne 24. 7. 2014 zmocněnec správní orgán prvního stupně požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu ... Správní orgán prvního stupně se pokusil na požadovanou elektronickou adresu ... zmocněnci žalobce doručit vyrozumění o konání ústního jednání. Tuto zprávu nebylo možno zmocněnci žalobce odeslat z důvodu nedoručitelnosti, o čemž se ve správním spise nachází print screen obrazovky, na níž se objevila zpráva o nemožnosti na danou elektronickou adresu doručovat, proto správní orgán přistoupil k doručování na adresu zástupce žalobce uvedenou v informačním systému evidence obyvatel, a adresu trvalého pobytu zmocněnce. Správní orgán prvního stupně tak následně zmocněnce žalobce vyzval, aby sdělil jinou doručovací adresu, neboť písemnost na elektronickou adresu ... nebylo možno doručit (výzva doručena na doručovací adresu, a e-mailovou adresu). Zmocněnec žalobce na výzvu nikterak nereagoval, tudíž mu všechny další písemnosti správní orgán prvního stupně zasílal na adresu uvedenou v informačním systému evidence obyvatel (.....).

Krajský soud nemá pochyb o tom, že jsou správní orgány oprávněny neakceptovat požadavek účastníka řízení ohledně doručování na jím sdělenou elektronickou adresu, jsou-li pro to dány důležité důvody, zejména pak ukáže-li se, že takový postup nemůže přispět k efektivitě správního řízení. To platí tím spíše, je-li zjevné, že účastník požaduje doručovat na elektronickou adresu nikoliv proto, aby bylo řízení urychleno, ale naopak aby prodlužoval dobu vedení správního řízení. Tyto závěry ostatně vyplývají i z judikatury Nejvyššího správního, přičemž soud poukazuje na rozsudek ze dne 20. 5. 2015, č. j. 4 As 76/2015-37 v němž bylo konstatováno, že pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu

§ 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vylučuje-li takové doručování zákon nebo povaha věci.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 8. 2015, č. j. 9 As 60/2015-39 rozlišil dvě situace, které mohou v rámci žádosti účastníka o doručování na elektronickou adresu nastat. Pokud účastník požádá o doručování písemností na jím zvolenou elektronickou adresu, správní orgán žádost posoudí podle § 19 odst. 3 správního řádu, tj. posoudí, zda žádaný způsob doručování přispěje k urychlení řízení nebo zda jsou zde jiné opodstatňující důvody. Dospěje-li správní orgán k závěru, že doručování na elektronickou adresu k urychlení řízení nepřispěje (a neshledá ani žádné jiné důvody opodstatňující takovéto doručování, resp. účastník řízení ani žádné takové důvody netvrdí), je oprávněn účastníkovi na požadovanou elektronickou adresu písemnosti nezasílat (a doručovat, jako by účastník o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal). Správní orgán tak však nemůže učinit bez dalšího, ale je povinen účastníkovi sdělit, že mu na jím požadovanou elektronickou adresu doručovat nebude, včetně důvodů tohoto postupu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 5/2016-36).

Druhá situace dle Nejvyššího správního soudu nastane, pokud správní orgán nevyužije výše uvedený postup a rozhodne se účastníkovi na jím požadovanou elektronickou adresu písemnosti doručovat, aplikuje se § 19 odst. 8 správního řádu, dle něhož je písemnost doručovaná do vlastních rukou adresáta doručena v okamžiku, kdy převzetí této písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Pokud adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy nepotvrdí, doručuje správní orgán písemnost tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu je nutné vykládat tak, že správní orgán je povinen zasílat na požadovanou elektronickou adresu pouze první písemnost v řízení zasílanou adresátovi, resp. první písemnost zasílanou adresátovi od okamžiku, kdy tento požádal o doručování písemností na elektronickou adresu. Pokud účastník převzetí této písemnosti nepotvrdí, je správní orgán oprávněn veškeré další písemnosti tomuto adresátovi zasílat rovnou tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Není tedy povinen se opětovně pokoušet o doručení písemnosti na elektronickou adresu adresáta.

V posuzované věci však správní orgán učinil pravidlům pro doručování ve smyslu citované judikatury zadost, neboť v daném případě se správní orgán prvního stupně na adresu pokusil doručovat již dne 4. 11. 2014, kdy zmocněnci žalobce zasílal vyrozumění o konání ústního jednání. Tento první pokus však byl neúspěšný, neboť se zpráva jevila jako nedoručitelná, a to z důvodu neplatnosti e-mailové adresy. Zároveň správní orgán prvního stupně zástupce žalobce prokazatelně uvědomil výzvou k odstranění nedostatku ze dne 5. 11. 2014, že mu na tuto adresu nelze doručovat, proto nechť sdělí jinou doručovací adresu. Je nutné taktéž zohlednit skutečnost, že v roce 2014 správní orgány neměly povědomost o existenci a funkčnosti e-mailových adres obsahujících ve svém znění znaménka diakritiky. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 As 104/2015-27 volba adresy, kombinující slova „obecný“ (krátce) a „zástupce“ (dlouze) ani nemůže mít jiný účel, než právě zkomplikování doručování zvolenému zmocněnci, z nějž pak zastoupené osoby a jejich zástupci těží v řízeních ve správním soudnictví.

Soud zde uvádí, že v daném případě pokládá způsob doručování ze strany správního orgánu I. stupně, a to ať již se týká vyrozumění o konání ústního jednání, výzva k odstranění

nedostatků či doručování rozhodnutí správního orgánu prvního stupně za správné a v souladu se zákonem a zástupci žalobce bylo vždy doručeno fikcí na v souladu s § 23 odst. 4 a § 24 odst. 1 správního řádu. Soud se tedy ztotožňuje se způsobem doručování, který zvolil v tomto případě správní orgán prvního stupně, a to sice, že bylo doručováno nikoliv na e-mailovou adresu, ale na doručovací adresu zmocněnce žalobce dle centrální evidence obyvatelstva. Jednalo se o adresu, kde však adresát nebyl zastižen, a proto mu byla na místě vždy zanechána výzva k vyzvednutí zásilky.

Soud na závěr konstatuje, že pokud si osoba, která navíc opakovaně vystupuje ve správních i soudních řízeních jako obecný zmocněnec, zvolí v centrální evidenci obyvatelstva adresu pro doručování, nemůže následně namítat neúčinnost doručení na tuto adresu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 As A 104/2015-27).

Krajský soud z uvedených prokázaných skutečností ve světle citované judikatury dovodil, že prvostupňový orgán postupoval správně, pokud dále doručoval ve správním řízení na adresu, kterou měl zmocněnec žalobce v inkriminované době uvedenou v systému centrální evidence obyvatel. Na tuto adresu bylo doručováno i prvostupňové rozhodnutí, přičemž krajský soud zcela souhlasí s názorem žalovaného, že bylo doručeno fikcí uplynutím úložní doby dne 12. 12. 2014.

Dále žalobce namítal, že sám podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a správní orgán prvního stupně k němu nepřihlédl.

Dle ust. § 37 odst. 2 správního řádu podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Soud na základě studia správního spisu zjistil, že žalobcem zaslané podání ze dne 15. 12. 2014 nebylo jmenovaným podepsané. Správní orgán správně postupoval v souladu se zákonem a žalobce dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzval, aby nedostatky podání, které přesně vymezil, odstranil. K tomu mu poskytl lhůtu 5 dnů od doručení výzvy. Dále byl žalobce poučen o následcích pro případ, že podání řádně nedoplní. I přes výzvu a poučení správního orgánu prvního stupně žalobce odvolání o podstatnou náležitost nedoplnil, a proto správní orgán prvního stupně na podání nahlížel jakoby nebylo učiněno.

Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřijatelné odvolání odvolací orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány

předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Podle ust. 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

Dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, považuje se za doručenou posledním dnem této lhůty. Podle údajů vyznačených na doručence prvostupňového rozhodnutí byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 2. 12. 2014 a vzhledem k tomu, že si zmocněnec zásilku nepřevzal, bylo mu rozhodnutí zcela v souladu se zákonem doručeno tzv. fikcí dne 12. 12. 2014. Od následujícího dne počala plynout lhůta k podání odvolání v délce 15 dnů a skončila dne 29. 12. 2014. Právní moc prvostupňového rozhodnutí nastala dne 30. 12. 2014. Bylo-li tedy odvolání podáno dne 23. 3. 2015, jednalo se o odvolání zjevně opožděné, neboť bylo podáno po uplynutí patnáctidenní lhůty dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu. Z tohoto důvodu žalovaný odvolání jako opožděné zcela v souladu se zákonem zamítl a na jeho postupu, jakož ani na postupu prvostupňového správního orgánu nelze v tomto směru shledat nic nezákonného.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová